

[Hans Thyge Jacobsen.]

vertering. Jeg nævner for en Fuldstændigheds Skyld, at det andet Lovforslag, som er til Behandling i dette Møde, jo aldeles ikke er et Forslag, som gennemfører en Konvertering. Der er mange Mennesker i Landet, der har den Opfattelse. Det er ikke rigtigt. Det, som det andet Forslag hidfører, er et Instrument, ved Hjælp af hvilket Konvertering bliver muliggjort: at Kreditforeningernes Statutter ændres saaledes, at en Konvertering bliver mulig, men selve Konverteringen naar man jo slet ikke frem til gennem Forslaget.

Altsaa, man har kun sit Haab at bygge paa: Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte dette gentagne Gange i sit Foredrag. Det ærede Medlem sagde Gang paa Gang, at han „haabede“. Og det er, for mig at se, den store Svaghed i hele det forelagte Forslag, at man ingen Sikkerhed har. Man befinder sig paa det uvisse, og det er efter mine Begreber ikke tilraadeligt at befinde sig paa det uvisse, naar man gaar til saadanne i de ædlere Dele indgribende Lovforanstaltninger; saa skal man have sikker Grund under Fødderne, og saa skal man vide, hvad der vil ske. Saa kommer dertil, at det Haab, man har, har man i høj Grad ved sine Udtalelser paa Forhaand og højlydt gjort sit til at beskæmme. Jeg skal ikke nærmere udvikle, hvad jeg her mener; men jeg tror i alt Fald, at det ærede Medlem Hr. Fisker og jeg er enige om, at det har man gjort.

Maa jeg ikke have Lov til i Forbindelse med denne Sags Behandling at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa et Forslag, eller skal jeg hellere kalde det nogle Tanker, som det tidligere Medlem af dette høje Ting, Amtsforvalter N. P. Jensen i Aalborg har gjort sig til Talsmand for i visse Artikler i Provinspressen. Uden paa nogen Maade at kunne udtale mig om disse Tankers Gennemførlighed, forekommer det mig — med den Forstand, jeg nu har paa disse Ting —, at der i hans Udtalelser virkelig er noget at give Agt paa.

Det, som for mig er Hovedpunktet i Amtsforvalter N. P. Jensens Tanker, er dette, at han, idet han foreslaar en Nedsættelse af Udlaansrenten, ønsker dette gjort midlertidigt. Jeg mener, at naar vi befinder os i en Krisetilstand, naar al Lovgivning er præget med Midlertidighedens Præg, saa er det ønskeligt, at ogsaa dette bliver præget paa samme Maade. Man vilde derved, hvis man fik givet Love om midlertidige Foranstaltninger paa et eller andet Aaremaal — derom kan man jo forhandle sig til Rette —, undgaa de alvorlige Vanske-

ligheder, som det ærede Medlem Hr. Hasle paapegede, at man kommer ud for, den Dag Konjunkturerne vender. Den Dag, Opgangstiden er inde, staar man der ellers med denne faste Rente, som er paabudt ved Lov. Maa jeg ikke tillade mig at henstille til Medlemmer af det kommende Udvalg, at de helliger de Tanker, som Amtsforvalter N. P. Jensen har fremsat, tilbørlig Opmærksomhed.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker for de tilsluttende Udtalelser, der er faldet om Lovforslaget. Det giver mig Haab om, at jeg saa nogenlunde kan vente at faa det gennemført, saaledes som det er forelagt.

Det ærede Medlem Hr. Fisker gjorde den Bemærkning, at man maatte drage Omsorg for gennem Administrationens Tilrettelæggelse, at Byggearbejde kunde blive udført i videste Omfang. Nu er det klart, at Bestemmelserne i Lovforslaget, som tager Sigte paa at hjælpe Byggeriet, indskrænker sig til at hjælpe i et ganske bestemt Forhold: Finansiering af Byggeforetagender, i det væsentlige, medens de er under Opførelse. En saadan Finansiering er ikke tilstrækkelig til, at man kan vente, at Byggeriet, Boligbyggeriet og andet Byggeri, kan komme i Gang i det Omfang, man maa tilsigte at faa det i Gang. Derfor vil der ogsaa inden længe her i Tinget foreligge et Lovforslag, der tager Sigte paa paa anden Maade at hjælpe Byggeriet, saaledes at den Risiko, der i lang Tid og indtil nu har været ved at paabegynde Byggearbejder, i nogen Maade kan bortelimineres derved, at man sikrer Prioriteringen paa en saadan Maade, at der ikke bliver Tale om alt for store Kurstab hverken paa 1ste Prioritet eller paa den eller de efterfølgende Prioriteter.

Det ærede Medlem Hr. Fisker gjorde en kritisk Bemærkning om Nationalbankens Obligationssalg. Forholdet er jo dette, at Nationalbanken i de sidste Maanedere er gaaet ind for ret betydelige Opkøb af Kasseobligationer, og det er rigtigt, at Nationalbanken ved Siden deraf har solgt betydelige Poster af Obligationer i de sidste Uger. Jeg kan ikke se, at Nationalbanken derved har foretaget sig noget, som man med nogen større Ret kan bebrejde Nationalbanken. Det er indlysende, at dersom Nationalbanken skal øve en vedvarende Indflydelse paa Obligationsskurseernes Højde, maa den have Mulighed for til enhver Tid at kunne gribe ind i Markedet ved Opkøb af Obligationer. Men Nationalbanken kan naturligvis ikke blive ved med at købe op